

nenda ef temmale keigest Puddole justest,
ja We stest, ja Kammelidest, ja Eeslidest,
kahherörra n paljo tulli, kui enne sedda
(§. 337); ja temmale sündisid jälle seitse
Poeha ja kõm Tüttari (§. 337); ja need
kastmasid illes; ja (öoldakse) keige se Ma
seest sealt ümberkaudo ei leitud ni illusad
Maisterahvast, kui Jjobi Tüttred oolid,
ja nende Issa andis neile Parris-Ossa
nende Wendade seas.

§ 401 Ja Jjob ellas pärast sedda meel sad-
da ja nellikümnen Astad ja ja nägi om
m. Laste, ja Pavse Laste, Lapsed, ne janda-
ma Põlwe, ja Jjob wois Kõmoga surra selle
järrel, manganalt ja wägga ellatand.

§. 402.

Wifil: Au, Kitus olgo iggawest ic.

I.

Ri Jjob sai se tasutud,
Mis emma Risti kandis.
Ja Jummalast sai kurwasitud,

Kut.

Kui Jummal Hirno andis:
Sesamma Jummal römustas,
Ja tedda rohkest önnistas,
Kui Baewa Aeg sai möda.
2. Ei se On tulle nendele,
Kes Jummalat suin polygwad;
Kes Risti kandwad waikseste
Need temmalt Armo sawad:
Ta Baewa all neid finnitab,
Ja Hirno járrel römustab,
Et Issa Süddant näkise.
3. Neil olgo siis se öppetus,
Kes ka suin Risti kandwad,
Üks wägga kallis Kinnitus,
Et nemmad ennast andwad
4. Ka keige omma Baewa sees,
Ja kui meel Kartust nendel ees,
Se Issa Holeks Zaemas.
4. Sesam na Jummal on ta weel,
Kui olli mangan Aljal;
Ta seddu weel teeb Ilma peal.